

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

24 დეკემბერი 2018 წელი

ჭიათურა

ს-----ის რაიონული სასამართლო
მოსამართლე - დავით კეკენაძე
სხდომის მდივანი - თამარ წერეთელი

პროკურორი - ი-----ი
ბრალდებული - ზ-----ე
ადვოკატი - გ-----ე

ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის სამართლის საქმე №047280618002

ბრალდებული ზ-----ე,
მამის სახელი: ს---
დაბადების თარიღი: 2-----7წ.
დაბადების ადგილი: საქართველო, ს-----ე
პირადი ნომერი: 3-----5
მოქალაქეობა: საქართველო
განათლება: უ-----ი
ოჯახური მდგომარეობა: დ-----ი
ნასამართლობა: ნ-----ე
რეგისტრაციის მისამართი: ს-----ის მუნიციპალიტეტი, სოფელი მ-----ი;
ფაქტობრივი საცხოვრებელი ადგილი: ს-----ის მუნიციპალიტეტი, სოფელი მ-----
ი;

კვალიფიკაცია:

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 240-ე მუხლის მეორე ნაწილი;

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

სასამართლომ დაადგინა:

ზ-----ემ ჩაიდინა უსაფრთხოების წესების დარღვევა სამთო

სამუშაოების წარმოებისას, რამაც ადამიანის სიცოცხლის მოსპობა გამოიწვია.

კერძოდ, ზ-----ის დანაშაულებრივი ქმედება გამოიხატა მასშიდ, რომ 2018 წლის 28 ივნისს ზ-----ს მუნიციპალიტეტის სოფელ დ-----ში შპს "დ-----ი 2009"-ის ექსკავატორის მემანქანე ხ-----ი ქვიშის ღია კარიერზე ახორციელებდა ქვიშის მოპოვებისათვის საჭირო სამუშაოებს. ვინაიდან სამუშაოს წარმოებისას არ იყო გათვალისწინებული საქართველოში მოქმედი საქართველოს სტანდარტის "სსტ 84:2016 კარიერები, მოთხოვნა უსაფრთხოებისადმი" პუნქტი 4.1.1-ში მითითებული მოთხოვნა, რაც უნდა გაეთვალისწინებინა მენეჯერ ზ-----ეს, დაახლოებით 16:30 საათზე კარიერის სიმაღლიდან მოულოდნელად ჩამოიშალა ქვიშის მასა და ფუჭი ქანი. მასის დიდი მოცულობის გამო იგი დაეყარა ექსკავატორს, რომელსაც ხ-----ი მართავდა, კაბინა ჩაილუნა, მემანქანემ ვერ მოასწრო გადმოსვლა და ხ-----ი ადგილზე გარდაიცვალა.

ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

2. ბრალდებულმა **ზ-----ემ** სასამართლოს წინაშე თავი სრულად სცნო დამნაშავედ წარდგენილ ბრალდებაში და დაეთანხმა საქმეში არსებულ ყველა ფაქტობრივ გარემოებას. მხარეები შეთანხმდნენ, რომ საქმეში არსებული არც ერთი მტკიცებულება სადავო არაა და ორივე მხარე სრულად ეთანხმება აღნიშნული მტკიცებულებებით დადგენილ და დადასტურებულ ფაქტობრივ გარემოებებს.

3. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის "დ" ქვეპუნქტის შესაბამისად, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიჩნევა ნებისმიერი ფაქტი თუ გარემოება, რომელზედაც მხარეები შეთანხმდებიან. გამომდინარე აქედან, ვინაიდან მხარეებმა არც ერთი მტკიცებულება სადავოდ არ მიიჩნეს, ისინი გამოკვლევის გარეშე მიღებული იქნა მტკიცებულებად, როგორც პრეიუდიცია.

4. **ზ-----ის** მიმართ წარდგენილი ბრალდება, დადასტურებულია ერთმანეთთან შეთანხმებული, აშკარა და დამაჯერებელი მტკიცებულებების ერთობლიობით, რომლებიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებენ **მის** ბრალეულობას, კერძოდ:

დათვალიერების ოქმებით, დაზარალებულის უფლებამონაცვლის: ქეთო გველესიანის გამოკითხვებით, მოწმეების: შ-----ს, ზ-----ს, ი-----ს და ნ-----ს გამოკითხვებით, საინჟინრო ექსპერტიზის დასკვნით, გარდაცვლილ ხ-----ის სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით, თავად ზ-----ის გამოკითხვით და საქმეზე მოპოვებული სხვა მტკიცებულებათა ერთობლიობით;

5. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 240-ე მუხლის მეორე ნაწილით, სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა დადგენილია დანაშაულისათვის, რაც გულისხმობს უსაფრთხოების წესების დარღვევას სამთო სამუშაოების წარმოებისას, რამაც გამოიწვია ადამიანის სიცოცხლის მოსპობა;

მოცემულ შემთხვევაში დადასტურებულია ბრალდებულის მხრიდან ინკრიმინირებული დანაშაულებრივი ქმედების ჩადენა;

სასამართლო განმარტავს რომ, საქართველოს კონსტიტუციით აღიარებული სიცოცხლის ძირითადი უფლება საფუძვლად უდევს ადამიანის ფიზიკური ხელშეუხებლობის უფლებას, ფიზიკური ხელშეუხებლობის უფლება კი წარმოადგენს ადამიანის უფლებას საკუთარი სხეულის ჯანმრთელ მდგომარეობაზე. იგი დამცავი უფლებათა და უპირველესყოვლისა იცავს ადამიანის სხეულს ფიზიკური დაზიანებისაგან.

ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ საქმეში TANIS AND OTHERS v. TURKEY განმარტა შემდეგი: წერილობითი და ზეპირი მტკიცებულებების შეფასებისას სასამართლო ითვალისწინებს უკვე დადგენილ სტანდარტს - გონივრულ ეჭვს მიღმა. მსგავსი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს მხოლოდ საკმარისად ძლიერი, ნათელი და შეთანხმებული დასკვნებიდან. ან მსგავსი უდავო ფაქტების ვარაუდიდან; მოცემულ შემთხვევაში წარმოდგენილი მტკიცებულებები სრულად აკმაყოფილებენ აღნიშნულ სტანდარტს;

საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის, ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის მე-2 ნაწილისა და სსსკ-ის მე-5 მუხლის თანახმად, ადამიანი უდანაშაულოდ ითვლება, ვიდრე მისი დამნაშავეობა არ დამტკიცდება კანონით დადგენილი წესით და კანონიერ ძალაში შესული სასამართლოს გამამტყუნებელი განაჩენით. გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-13 მუხლის მე-2 ნაწილისა და 82-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას. საგულისხმოა საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილება მასზედ რომ, გამამტყუნებელ განაჩენს საფუძვლად უნდა დაედოს პირდაპირი მტკიცებულებები (და არა ირიბი);

ამავე კოდექსის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის თანახმად, გონივრულ ეჭვს მიღმა ეს არის სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის

ბრალეულობაში.

საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს კანონიერი, დასაბუთებული და სამართლიანი. იმავე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, განაჩენი კანონიერია, თუ გამოტანილია საქართველოს კონსტიტუციისა და საქართველოს კანონმდებლობის მოთხოვნათა დაცვით. იმავე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, განაჩენი დასაბუთებულია, თუ ემყარება სასამართლო განხილვის დროს გამოკვლეულ, ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიობას. განაჩენში ჩამოყალიბებული ყველა დასკვნა და გადაწყვეტილება დასაბუთებული უნდა იყოს.

ამავე კოდექსის 269-ე მუხლის მეორე ნაწილის თანახმად, არ შეიძლება გამამტყუნებელ განაჩენს საფუძვლად დაედოს ვარაუდი.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-5 მუხლის მეორე ნაწილისა და 33-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, ბრალდების მტკიცების ტვირთი ეკისრება ბრალმდებელს - პროკურორს.

გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით ბრალდების დადასტურების ვალდებულება პროკურორს ეკისრება არა მხოლოდ საქართველოს კონსტიტუციითა და საპროცესო კანონმდებლობით, არამედ ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციითაც, რაც ასევე განმტკიცებულია ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს პრეცედენტული სამართლით. კერძოდ, საყოველთაოდ აღიარებულია, რომ არ შეიძლება სასამართლომ პირი ცნოს დამნაშავედ, თუ მის ბრალეულობაში ეჭვის შეტანაა შესაძლებელი (in dubio pro reo - ეჭვის ბრალდებულის სასარგებლოდ გადაწყვეტის პრინციპი) (იხ. გადაწყვეტილებები საქმეებზე: Barbera, Messegué and Jabardo v. Spain; Lavents v. Latvia; Melich and Beck v. the Czech Republic).

განსახილველ შემთხვევაში სასამართლოში წარმოდგენილია უდაოდ მიჩნეული პირდაპირ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რაც გადალახავს საქმის ბედით დაინტერესებული პირის გონივრული ეჭვის სტანდარტს და გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით დადასტურებს ბრალდებულის მიერ დანაშაულის ობიექტური და სუბიექტური შემადგენლობის განხორციელებას, რის გამოც ბრალდებულის მიმართ წარდგენილ ბრალდებაში (სსკ-ს 240-ე მუხლის მეორე ნაწილი) გამოტანილ უნდა იქნეს გამამტყუნებელი განაჩენი.

7. ამდენად, ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიობით სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ 2018 წლის 28 ივნისს ჭ-----ს მუნიციპალიტეტის სოფელ დ-----ში შპს "დ-----ი 2009"-ის ექსკავატორის მემანქანე ხ-----ი ქვიშის ღია კარიერზე ახორციელებდა ქვიშის მოპოვებისათვის საჭირო სამუშაოებს. ვინაიდან სამუშაოს წარმოებისას არ იყო გათვალისწინებული საქართველოში მოქმედი საქართველოს სტანდარტის "სსტ 84:2016 კარიერები, მოთხოვნა უსაფრთხოებისადმი" პუნქტი 4.1.1-ში მითითებული მოთხოვნა, რაც უნდა გაეთვალისწინებინა მენეჯერ **ზ-----ეს**, დაახლოებით 16:30 საათზე კარიერის სიმაღლიდან მოულოდნელად ჩამოიშალა ქვიშის მასა და

ფუჭი ქანი. მასის დიდი მოცულობის გამო იგი დაეყარა ექსკავატორს, რომელსაც ხ-----
-----ი მართავდა, კაბინა ჩაიღუნა, მემანქანემ ვერ მოასწრო გადმოსვლა და ხ-----
-----ი ადგილზე გარდაიცვალა.

სამართლებრივი შეფასება:

8. ზ-----ემ მის მიერ განხორციელებული ქმედებით ჩაიდინა დანაშაული, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 240-ე მუხლის მეორე ნაწილით;

პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

9. ზ-----ის მიმართ პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ჩადენილი ქმედების აღიარება და გულწრფელი მონანიება, ადრე ნასამართლევი და სახდელდადებული არაა; ხასიათდება დადებითად;

10. ზ-----ეს პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოებები არ გააჩნია;

სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

საქართველოს სსსკ-ის 240-ე მუხლის მეორე ნაწილით სასჯელად გათვალისწინებულია თავისუფლების შეზღუდვა ვადით ხუთ წლამდე ან თავისუფლების აღკვეთა ვადით ორიდან ხუთ წლამდე, თანამდებობის დაკავების ან საქმიანობის უფლების ჩამორთმევით ვადით სამ წლამდე ან უამისოდ.

11. სასამართლოს მიერ სასჯელის დანიშვნისას გათვალისწინებული უნდა იქნას საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით დადგენილი სასჯელის მიზანი: სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია.

ამავე მუხლის მე-2 ნაწილი ადგენს, რომ, სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით. ხოლო მე-3 ნაწილის თანახმად, სასჯელის მიზანი არ არის ადამიანის ფიზიკური ტანჯვა ან მისი ღირსების დამცირება.

სასამართლო მიიჩნევს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე მუხლით დადგენილი სასჯელის მიზნის რეალიზაციას, სასჯელის სიმკაცრე კი არა, მისი გარდუვალობა განაპირობებს, მთავარია არა ის, რომ დასაჯო მკაცრად, არამედ ის რომ დანაშაულის შემთხვევა არ უნდა დარჩეს სათანადო რეაგირების გარეშე და ეს რეაგირება უნდა იყოს ბრალდებულის პიროვნების, მისი მიერ ჩადენილი ქმედების, მის მიმართ არსებული შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებების მაქსიმალური სიზუსტით შეფასების შესაბამისი.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, სასამართლო დამნაშავეს სამართლიან სასჯელს დაუნიშნავს ამ კოდექსის კერძო ნაწილის შესაბამისი მუხლით დადგენილ ფარგლებში და ამავე კოდექსის ზოგადი ნაწილის დებულებათა გათვალისწინებით. სასჯელის უფრო მკაცრი სახე შეიძლება დაინიშნოს მხოლოდ მაშინ, როდესაც ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯელი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნის განხორციელებას.

სამართლიანობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავეს რესოციალიზაციის განსახორციელებლად, აგრეთვე მოტივისა და მიზნის, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნების, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათისა და ზომის, ქმედების განხორციელების სახის, ხერხისა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგის (ხელყოფილია ადამიანის სიცოცხლე), დამნაშავეს წარსული ცხოვრების, ქმედების შემდეგ ყოფაქცევის გათვალისწინებით, სასამართლო თვლის, რომ **ზ-----ეს** სასჯელის სახით უნდა დაენიშნოს სისხლის სამართლის კოდექსის შესაბამისი მუხლის სანქციით გათვალისწინებული სასჯელის სახე - შემამსუბუქებელი (დამამძიმებელი გარემოებები დადგენილი არაა) გარემოებების გათვალისწინებით, სანქციის ზედა და ქვედა ზღვართა მხედველობაში მიღებით (თავისუფლების აღკვეთა ორიდან ხუთ წლამდე ვადით) სასჯელის ზედა ზღვართან მიახლოებული ზომით - თავისუფლების აღკვეთა 04 (ოთხი) წლის ვადით, ხოლო იმის გათვალისწინებით, რომ ჩადენილია გაუფრთხილებელი ნაკლებად მძიმე დანაშაული, დრე ნასამართლევია არაა, აღიარა და მოინანია ჩადენილი დანაშაულებრივი ქმედება, სასჯელი სსკ-ს 63-ე მუხლის თანახმად უნდა ჩაეთვალოს პირობით და ამავე კოდექსის 64-ე მუხლის საფუძველზე დაუწესდეს გამოსაცდელი ვადა, რათა მან უკეთ გააცნობიეროს ჩადენილი ქმედების ხასიათი, საზოგადოებრივი საშიშროების ხარისხი, გამოწვეული შედეგის სიმძიმე და ბოლოს, უნდა შეამციროს **ზ-----ის** მიერ ახალი დანაშაულის ჩადენის რისკი, რაც თავის მხრივ ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას. საგულისხმოა, რომ დაზარალებულის უფლებამონაცვლე არ ითხოვს ბრალდებულის მკაცრად დასჯას;

საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2015 წლის 24 ოქტომბრის გადაწყვეტილებაში "საქართველოს მოქალაქე ბექა წიქარიშვილის საქართველოს პარლამენტის წინააღმდეგ განვითარებულია მოსაზრება მასზედ, რომ "დანაშაულის ჩამდენის მიმართ სახელმწიფოს პასუხი პირველ რიგში, მოტივირებულია თავად დანაშაულის ჩამდენი პირის მიმართ თანაზომიერი იძულების ღონისძიების გამოყენების გზით მისი ქცევის კორექტირების აუცილებლობით, საზოგადოებაში მისი ადაპტაციითა და მის მიერ მომავალში დანაშაულის ჩადენის რისკების გამორიცხვით, მინიმალიზაციით," "არ შეიძლება პირის დასჯის მიზანი იყოს მხოლოდ სხვა პირების დაშინება", "ადამიანი არ შეიძლება იყოს სისხლის სამართლის პოლიტიკის ინსტრუმენტი და დანაშაულთან ბრძოლის საშუალება, ადამიანი არის მიზანი, რომელზე ორიენტირებითაც მოქმედებს ხელისუფლება", "სასჯელთან დაკავშირებული კონსტიტუციური შეზღუდვის არსი არის პროპორციული სანქციის დაკისრება მნიშვნელოვნად ინდივიდუალიზებული

სახით, რა დროსაც მხედველობაში მიიღება დანაშაულის სიმძიმე, დამნაშავის ბრალი და დანაშაულის შედეგად გამოწვეული ზიანი (კონკრეტული დაზარალებულისთვისაც და საზოგადოებისათვის), დამნაშავის პერსონალური მახასიათებლები და საქმის კონკრეტული გარემოებები იმისათვის, რათა განისაზღვროს, როგორი სასჯელი იქნება შესაბამისი პირის რეაბილიტაციისა და საზოგადოების დაცვისათვის ამ კონკრეტული დამნაშავის ქცევის შეკავების გზით, მხოლოდ ამგვარ პირობებში შეასრულებს სასჯელი თავის მიზნებს.

საგულისხმოა ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიდგომა სასჯელის მიმართებაში, კერძოდ „ვინტერი და სხვები გაერთიანებული სამეფოს წინააღმდეგ (2012 წლის 17 იანვრის გადაწყვეტილება); სასამართლომ განმარტა, რომ აშკარად არაპროპორციული სასჯელი დაარღვევდა ადამიანის უფლებათა და თავისუფლებათა ევროპული კონვენციის მე-3 მუხლის მოთხოვნებს; კონვენციის მე-3 მუხლის თანახმად არავინ არ შეიძლება დაექვემდებაროს წამებას, არაადამიანურ ან ღირსების შემლახველ მოპყრობას ან დასჯას;

ამდენად სასჯელი არ უნდა იყოს აშკარად არაგონივრული და არაპროპორციული საშუალება კანონმდებლის მიერ დასახული მიზნის მისაღწევად (სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია) და არ უნდა იწვევდეს პირის კონსტიტუციური უფლებებისა და თავისუფლებების დაუსაბუთებლად შეზღუდვას;

საქართველოს კონსტიტუციის მე-17 მუხლის თანახმად ადამიანის პატივი და ღირსება ხელშეუხებელია, დაუშვებელია ადამიანის წამება, არაჰუმანური, სასტიკი ან პატივისა და ღირსების შემლახველი მოპყრობა და სასჯელის გამოყენება; ბრალდებულის პიროვნებისა და დანაშაულის სიმძიმის აშკარად არაპროპორციული სასჯელის დანიშვნა ჩაითვლებოდა ბრალდებულის ღირსების შელახვად და გაუტოლდებოდა კონვენციის მე-3 მუხლით გარანტირებული უფლების ხელყოფას;

მოცემულ შემთხვევაში, ბრალდებულ **ზ-----ის** მიმართ ამ სახით და ზომით (თავისუფლების აღკვეთა 04 (ოთხი) წლის ვადით, სსკ-ს 63-64-ე მუხლების საფუძველზე სასჯელის პირობითად ჩათვლა და გამოსაცდელი ვადის დაწესება) სასჯელი იქნება სისხლის სამართლის პოლიტიკის სწორი და სამართლიანი განმსაზღვრელი ფაქტორი; რაც შესაბამისობაშია საქართველოს კონსტიტუციასა და საერთაშორისო ნორმების მოთხოვნებთან;

დანაშაულებრივი ქმედების ხასიათისა და ბრალდებულის პიროვნების გათვალისწინებით სასამართლოს მიზანშეუწონლად მიაჩნია სხვა სახის ძირითადი და დამატებითი სასჯელების გამოყენება, რამეთუ ამ შემთხვევაში განაჩენი იქნებოდა არასამართლიანი და ზედმეტად მკაცრი;

სასამართლო ყურადღებას მიაქცევს ბრალდებულის მხრიდან ჩადენილი ქმედების აღიარებას და მონანიებას, როგორც სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობის

უმნიშვნელოვანეს შემამსუბუქებელ გარემოებას, თვლის რომ ბრალდებულის რესოციალიზაციის პროცესის საწყისი, მისი მხრივ ჩადენილი ქმედების გაცნობიერება და აღქმაა, რაც გულწრფელი მონანიების, ბრალდების მხარის მიერ წარდგენილი ყველა მტკიცებულების უდავოდ მიჩნევის, სახელმწიფო რესურსის სამართლიანი და ეფექტური გამოყენების და საქმის განხილვის გაჭიანურების თავიდან აცილების მნიშვნელოვანი წინაპირობაა. აღნიშნული სასამართლოს მხრიდან ასევე გათვალისწინებულია სასჯელის სახისა და ზომის ნაწილში;

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 39-ე, 53-ე და 63-64-ე მუხლებით, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-ე, 259-ე, 260-ე, 268-ე, 269-ე, 271-ე, 272-ე, 277-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

1. ბრალდებული **ზ-----ე** (პ/ნ 3-----5) ცნობილი იქნას დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 240-ე მუხლის მეორე ნაწილით და **სასჯელად განესაზღვროს** თავისუფლების აღკვეთა 04 (ოთხი) წლის ვადით, რაც სსკ-ს 63-64-ე მუხლების თანახმად ჩათვალოს პირობით 03 (სამი) წლის გამოსაცდელი ვადით, თანამდებობის დაკავების ან საქმიანობის უფლების ჩამორთმევის გარეშე;

2. მსჯავრდებულ **ზ-----ის** მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო - გაუქმდეს; განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში ყადაღა მოეხსნას **ნ-----ს** (პ/ნ 3-----1) და **ა-----ს** (პ/ნ 3-----) საკუთრებაში **არსებულ უძრავ ქონებას**, სასოფლო - სამეურნეო დანიშნულების მიწის ნაკვეთს, რომლის საკადასტრო მონაცემებია: სარეგისტრაციო ზონა ს-----ე 35, სექტორი ა-----ი 10, კვარტალი 62, ნაკვეთი 316, ნაკვეთის საკუთრების ტიპი: თანასაკუთრება, ნაკვეთის ფუნქცია: სასოფლო - სამეურნეო, დაზუსტებული ფართობი: 2340.00 კვ/მეტრი, მესაკუთრეები: **ნ-----ე** (პ/ნ 3-----1) და **ა-----** (პ/ნ 3-----) მისამართი: რაიონი ს-----ე, სოფელი მ-----ი.

3. განაჩენი აღსასრულებლად გადაეგზავნოს იმერეთის პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულ **ზ-----ის** საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

4. განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის და აღსასრულებლად მიექცევა სასამართლოს მიერ მისი საჯაროდ გამოცხადებისთანავე.

5. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში (ქ. ქუთაისი, ნიუპორტის ქუჩა №32), ს-----ის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

დავით კეკელიძე